

جمیز د. ولفنسون، نهمین رئیس گروه بانک جهانی از سال ۱۹۹۶ تا بحال، حرفه خود را بعنوان بانکدار سرمایه‌گذاری بین‌المللی، همراه با همکاری موزایی در موضوعات توسعه و محیط زیست جهانی، انجام داده است. در بیست و هفتم سپتامبر ۱۹۹۹، آقای ولفنسون توسط هیئت مدیران عامل بانک به اتفاق آراء برای یک دوره دوم پنج ساله، که در ۱ ژوئن ۲۰۰۰ آغاز شد، بعنوان رئیس انتصاب شد. بدین ترتیب، وی سومین رئیس در تاریخ بانک جهانی است که دو بار انتصاب میشود.

وی از زمانی که در اول ژوئن ۱۹۹۵ به سمت ریاست انتصاب یافت، برای کسب تجربه دست اول در مورد چالشهایی که بانک جهانی و ۱۸۴ کشور عضو با آن مواجه هستند، به بیش از ۱۰۰ کشور سفر کرده است. در ضمن این سفرها، آقای ولفنسون نه تنها از پروژه‌های توسعه که از بانک جهانی کمک دریافت کرده اند دیدن کرده است، بلکه با ارباب رجوع دولتی بانک، و نیز با نمایندگان بخش خصوصی، نمایندگان کارگران، رسانه‌ها، سازمانهای غیردولتی (NGOs)، گروه‌های دینی و گروه‌های زنان، و محصلین و معلمین ملاقات کرده است. در این حال، وی در تشکیل همکاریهای استراتژیکی بین بانک جهانی و دولتهایی که به آنها خدمت میکند، بخش خصوصی، جامعه مدنی، بانکهای توسعه منطقه‌ای و سازمان ملل متحد پیشقدم بوده است.

در سال ۱۹۶۶ آقای ولفنسون، همراه با صندوق بین‌المللی پول (IMF)، ابتکار کشورهای فقیر بسیار بدهکار (HIPC) را بعنوان نخستین برنامه جامع کاهش فقر در نیازمندترین فقیرترین و بدهکارترین کشورهای دنیا را آغاز کرد. دو سال بعد، او ریاست یک سازمان تجدیدنظر جهانی در مورد HIPC که شامل گروه‌های مذهبی، سازمانهای غیر دولتی، و نمایندگان کشورهای بستانکار و HIPC بود را برای ارزیابی پیشرفت آن و شناسایی روشهای عمق، وسعت، و سرعت بیشتر دادن به این طرح را بر عهده گرفت. این تجدید نظر، و پیشنهادهای کشورهای اهداگر، در سپتامبر ۱۹۹۹، در همایشهای سالانه بانک جهانی و IMF، منجر به موافقت با دو برابر کردن مبلغ کمک، و اجد شرایط کردن کشورهای بیشتر برای کمک، و سرعت بخشیدن به روند شد.

آقای ولفنسون در سال ۱۹۹۹ چارچوب توسعه جامع (CDF) را معرفی کرد، که بر اساس درسهایی تجربه توسعه بود، و مفاهیم عمده‌ای را که وی در نطقهای در همایشهای سالانه ۱۹۹۷ و ۱۹۹۸ بیان کرده بود به مرحله عمل میگذاشت. با مشارکت همکاران بانک جهانی، CDF اکنون در ۱۳ کشور تحت آزمایش است.

CDF خواهان یک استراتژی درازمدت است؛ رهبر بودن کشور مربوطه و مالکیت و راهنمایی برنامه توسعه توسط آن؛ همکاریهای بسیار قویتر بین دولت، اهداگران، جامعه مدنی، و بخش خصوصی در رابطه با پیاده کردن استراتژی کشور؛ و تمرکز شفاف روی دستیابی به دستاوردهای توسعه. طرز کار CDF اساس مشترکی برای پیاده کردن همکاری جدید بین کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه - به منظور کمک کردن به دستیابی به بهبودهای ادامه پذیر در رشد و کاهش دادن فقر - تأمین میکند، که به کشورهای کمک خواهد کرد به هدفهای توسعه هزاره برسند.

آقای ولفنسون کاهش دادن ادامه پذیر فقر را در مرکز رسالت بانک جهانی قرار داده، و کار این موسسه را روی پشتیبانی از کوشش جامعه بین‌المللی به دستیابی به هدفهای توسعه هزاره سازمان ملل متحد تمرکز داده است. هدفهای فوق شامل نصف کردن فقر مفرط، و بهبود قابل توجه در بهداشت و آموزش و پرورش در کشورهای در حال توسعه تا سال ۲۰۱۵ میباشد.

برای دستیابی به هدفهای فوق، آقای ولفنسون از کشورهای اهداگر ثروتمند خواسته است که میزان کمک به توسعه خارجی را افزایش داده، روندهای امداد را هماهنگی داده، و سدهای تجارتي را پائین بیاورند. وی از کشورهای در حال توسعه خواسته است که اصلاحات اساسی در خط مشی ایجاد کنند که باعث ترفیع رشد بشود، تا آنها بتوانند روی کاهش دادن فقر تمرکز کنند، و نیز باعث بهبودهایی در تحویل دادن مراقبتهای بهداشتی/درمانی بهتر و آموزش و پرورش برای کلیه شهروندان بشوند.

آقای ولفنسون چندین ابتکار دیگر را در بانک جهانی رهبری نموده است، شامل دروازه توسعه، شبکه جهانی آموزش توسعه، گفتگو در مورد مذاهب و توسعه، فرهنگ و صلح.

آقای ولفنسون، پیش از ملحق شدن به بانک جهانی، یک بانکدار سرمایه‌گذاری بین‌المللی بود. آخرین سمت او رئیس و مدیر عامل شرکت جمیز د. ولفنسون بود، که شرکت سرمایه‌گذاری خود او بود که در سال ۱۹۸۱ برای ارائه خدمات مشاوره‌ای به شرکتهای عمده آمریکایی و بین‌المللی تاسیس کرد. او پس از ملحق شدن به بانک جهانی، از منافع خود در آن شرکت چشم پوشید.

آقای ولفنسون، پیش از تاسیس شرکت خود، یک سری پستهای ارشد در تأمین وجه را به عهده داشت. وی شریک ارشد شرکت Salomon Brothers در نیویورک، و رئیس بخش بانکداری سرمایه‌گذاری آن بود. وی نایب رئیس عامل و مدیر عامل شرکت

Schroders Ltd. در لندن، رئیس J. Henry Schroders Banking Corporation در نیویورک، و مدیر عامل Darling & Co در استرالیا بود.

در طول زندگی حرفه ای خود، آقای ولفنسون بطور نزدیک در طیف گسترده ای از فعالیتهای فرهنگی و داوطلبانه، بخصوص در هنرهای اجرایی، دست اندر کار بوده است. آقای ولفنسون در سال ۱۹۷۰ در کارنگی هال در نیویورک مشغول به کار شد، نخست بعنوان عضو هیئت مدیره، و سپس، از ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۱، بعنوان رئیس هیئت مدیره، و در طی این مدت وی در راس کوشش موفقیت آمیز کارنگی هال به ترمیم آن ساختمان عمده نیویورک بود. وی اکنون رئیس افتخاری کارنگی هال است. آقای ولفنسون در سال ۱۹۹۰ رئیس هیئت امنای مرکز جان اف. کندی برای هنرهای اجرایی در واشنگتن شد. وی در اول ژانویه ۱۹۹۶ به مقام رئیس افتخاری انتخاب شد.

آقای ولفنسون رئیس فدراسیون بین المللی جوامع فلج چندگانه و سرپرست شورای بخش خصوصی توسعه پایدار بوده است، و بعنوان رئیس کمیته تأمین وجه و سرپرست بنیاد راکفلر و شورای جمعیت، و بعنوان عضو هیئت مدیره دانشگاه راکفلر کار کرده است.

در حال حاضر، علاوه بر کار کردن بعنوان رئیس گروه بانک جهانی، وی رئیس هیئت مدیره موسسه پژوهش پیشرفته در دانشگاه پرینستون است. آقای ولفنسون در ضمن متولی افتخاری Brookings Institution و عضو شورای روابط خارجی و Century Association در نیویورک است.

آقای ولفنسون، که در استرالیا متولد شد، تبعیت ایالات متحده را پذیرفته است. وی مدرک BA و مدرک LLB از دانشگاه سیدنی، و مدرک MBA از Graduate School of Business در دانشگاه هاروارد دارد.

او پیش از اینکه به دانشگاه هاروارد برود به شغل وکالت در شرکت حقوقی استرالیایی Allen Allen & Hemsley مشغول بود. آقای ولفنسون بعنوان افسر در نیروی هوایی سلطنتی استرالیا انجام وظیفه کرد، و عضو تیم شمشیربازی المپیک ۱۹۵۶ استرالیا بود. آقای ولفنسون عضو American Academy of Arts and Sciences و عضو American Philosophical Society میباشد. وی برای کارهای داوطلبانه خود بسیاری جوایز دریافت کرده است، شامل نخستین جایزه دیوید راکفلر موزه هنر در نیویورک برای فعالیتهای او برای فرهنگ و هنر.

در ماه مه سال ۱۹۹۵، ملکه الیزابت دوم برای کمکهای او به هنر، مقام نایب افتخاری به او اعطا کرد. دولتهای استرالیا، فرانسه، آلمان، مراکش، و نروژ نیز به آقای ولفنسون مدال داده اند.

او و همسرش ایلین، که متخصص آموزش و پرورش و فارغ التحصیل از کالج ولزلی با مدرک BA و دانشگاه کلمبیا با مدارک MA و MED میباشد، سه فرزند دارند: سَرا، نومی، و ادام.